

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010167
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010167.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného W. N., I.. XX.XX.XXXX O. B., G. Z. B., O. U.. XXX/XX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákonač. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 18.11.2020 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: W. N., I.. XX.XX.XXXX O. B., trvale bytom B., O. U.. XXX/XX, na slobode,

je vinný, že

dňa 13.03.2020 v čase o 21:45 hod. viedol v obci B. po ceste I/61 v smere jazdy od obce B. do obce Z., pod vplyvom alkoholu s výsledkom merania 1,10 miligramu etanolu na liter vydychnutého vzduchu osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, ev. č. G., hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za obdobný čin postihnutý rozhodnutím správneho orgánu Okresného dopravného inšpektorátu v Piešťanoch pod č. p.: ORPZ-TT-ODI3-197/2019-P, zo dňa 11.09.2019, právoplatný dňa 11.09.2019, vykonateľný dňa 27.09.2019, kedy bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona o priestupkoch, pričom vozidlom, ktoré riadil narazil do tam odstaveného osobného motorového vozidla zn. Jeep Grand Cherokee, ev. č. I., čím spôsobil W. L., ktorá je vlastníčkou osobného motorového vozidla Ford Focus, ev. č. G. škodu vo výške asi 1.500,- Eur a W. Y., vlastníčkovi osobného motorového vozidla Jeep Grand Cherokee, ev. č. I., škodu vo výške asi 2.000,- Eur,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privedil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý a spôsobil z nebanlivosti väčšiu škodu na cudzom majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. k), l), n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmiennečne odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 24 / dvadsaťštyri/ mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 30 /tridsať/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19.05.2020 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 219/20/3304-6 zo dňa 15.5.2020, na obvineného W. N., l.. XX.X.XXXX O. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Dňa 5.6.2020 súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/32/2020-79, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor prokurátor.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2020 za účasti obžalovaného a prokurátora a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný W. N. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 219/20/3304-6 zo dňa 15.5.2020 doručenej súdu dňa 19.05.2020, právne kvalifikovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a vyhlásil vinu za skutok kladený mu za vinu uvedený v obžalobe. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného N. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Náhradu škody obžalovaný uhradil poškodeným.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepričetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej pričetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany

jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených. Tento záujem bol konaním obžalovaného porušený, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý a spôsobil z nedbanlivosti väčšiu škodu na cudzom majetku. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku

- b) hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky alebo za čin uvedený v odseku 2 v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý, alebo

- c) spôsobil čo aj z nedbanlivosti inému ublíženie na zdraví alebo väčšiu škodu na cudzom majetku, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerlal len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku. Náhradu škody obžalovaný uhradil poškodeným.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením s evidenčnou kartou obžalovaného, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného, správy Mestského úradu Piešťany, oboznámením lustrácie Sociálnej poisťovne.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný nemá doposiaľ záznam v registri trestov.

Z rozhodnutia o priestupku sp. zn. ORPZ-TT-ODI3-197/2019-P zo dňa 11.9.2019, právoplatné dňa 11.9.2019, vykonateľné dňa 27.9.2019 vyplýva, že obžalovaný N. sa dňa 23.7.2019 dopustil priestupku

na úseku cestnej premávky, kde mu bol v čase vedenia vozidla o 3,40 hod nameraný alkohol v dychu 0,22 mg/l. Ďalšia jazda mu bola zakázaná, bol mu zadržaný vodičský preukaz, uložená pokuta 300 eur.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov a z evidenčnej karty vodiča vyplynulo, že obžalovanému bol zadržaný vodičský preukaz dňa 13.3.2020, obžalovaný sa dopustil jedenástich priestupkov na úseku cestnej premávky, za čo mu boli uložené pokuty v období od 10.1.2015 do 26.2.2019. Tieto priestupky nespáchal pod vplyvom alkoholu a nebola spôsobená ani dopravná nehoda, neboli spáchané závažným spôsobom.

Zo správy Mestského úradu Piešťany zo dňa 5.11.2020 vyplýva, že obžalovaný býva na adrese trvalého bydliska B., O.L. XXX/XX, dňa 8.8.2020 a 1.12.2017 bol s ním prejednaný drobný priestupok mestskou políciou, ktorý bol riešený napomenutím.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný je od 1.7.2017 živnostník.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd zvažil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného W. N. existenciu troch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. k) Trestného zákona (uhradil poškodeným spôsobenú škodu), § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne

hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Trestný zákon ustanovuje v § 289 ods. 3 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky trest odňatia slobody až na dva roky.

Súd prihliadol na zistenie troch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, a to podľa § 36 písm. k) Trestného zákona (uhradil poškodeným spôsobenú škodu), § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní). Súd v danej veci pristúpil k uloženiu podmieňačného trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Obžalovaný nebol doposiaľ právoplatne odsúdený, dopustil sa však jedenástich dopravných priestupkov na úseku cestnej premávky. Obžalovaný riadne pracuje ako živnostník. Samotné trestné konanie má na neho dostatočný prevýchovný vplyv. Tento trest zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'a, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v dolnej výmere 30 (tridsať) mesiacov, nakoľko sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. V danom prípade súd po vykonanom dokazovaní nezistil také mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by upustil od uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Trest zákazu činnosti v trvaní tridsať mesiacov pritom nie je voči obžalovanému neprimerane prísny. Súd pritom poukazuje aj na to, že obžalovaný sa opakovane dopustil priestupkov na úseku cestnej premávky, jedenkrát po požití alkoholu.

Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými, túto škodu poškodeným obžalovaný uhradil v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.